

hvorom der vil blive Tale, og Herregub, skal man virkelig ikke overfor et saadant Tilbud, som det, her er fremkommet, kunne med Hensyn til de Smaasummer, hvorom her kan blive Tale, berolige sig ved Mandens personlige Bedehæftighed? Jeg tror derfor, at alle de Bemærkninger, man fra den Side har gjort, i Virkeligheden, ligesom de i det Hele ere smaalige, skjøndt de give sig Udseende af at være høist forstandige og meget praktiske, ere meget lidet forstandige og navnlig ere overmaade lidet praktiske. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Det vil, af hvad jeg har sagt, forstaaes, at jeg ikke kan deltagende i den Beslutning om at udtale en Misbilligelse, som Flertallet foreslaar. Jeg erkjender, at det fra Flertallets Side er et Fremskridt fra ifjor, da man var langt mere hidsig paa Sagen, da man vilde have en Rigsretsaktion i Gang, og allerede havde udnævnt en Anklager, for hvem den ærede Ordfører i Dag meget betegnende veg Pladsen som Ordfører med Hensyn til denne Sag. — Det er et Fremskridt, at man i Aar vil indskrænke sig til kun at misbillige. (Berg: Det er ikke sagt!) Jeg antager ikke, at man vil være saa urimelig, at man først vil udtale en Dom og misbillige, og derefter vil skride til at lade Sagen gaa over til Domstolen. Jeg vilde anse dette for saa topnaalt urimeligt, at jeg ikke kan tro, det vil ske; men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg ikke tror det. Jeg antager, at man er kommen under Veir med, hvor haabløst ethvert Forsøg paa at antaste den juridiske Berettigelse af dette Salg vilde være, og hvor meget lempeligere det vil være, vel ikke imod den paagældende forhenværende Minister, men mod Folkethingets Flertal, at man ikke lader Sagen gaa til Domstolen, men derimod selv affiger Dommen, thi da er man langt sikrere paa at faae det ønskeligste Resultat frem. Jeg erkjender, at dette er et Fremskridt lige overfor ifjor, men jeg kan som sagt ikke finde, at der er den fjerneste Grund til at misbillige, hvad der er sket. Det er saa langt fra, at jeg misbilliger det, at jeg tværtimod finder, at det maatte misbilliges, ifald Ministeren havde aflaaet det Tilbud, som her fremkom om at bringe denne Sag til til Ende. Jeg mener vel ikke, som jeg har hørt et æret forhenværende Medlem af Udvalget, der ikke længere er Medlem af Thinget, sige, at man burde have sagt: „Lad os gaa til Kapitolum og taffe Krieger for, hvad der er sket. Jeg mener tværtimod, at Gren ikke er hans; han har

ikke gjort Andet end sin Skyldighed og Pligt; Gren tilkommer Tietgen, hvis han gennemfører sit Tilbud. Krieger har ikke gjort Andet, end hvad der var hans Pligt og Skyldighed ved at modtage Tilbudet; hvis han havde handlet anderledes, vilde han med Grund have paadraget sig Misbilligelse eller i alt Fald Anke fra dette Things Side og fra Enhvers Side, som det maatte ligge paa Hjertet at faae denne Sag, der i tidligere Aar har tynget som en Mure paa Regjeringen og Rigsdagen, bragt ud af Verden.

Bojsen: Det havde ikke været min Hensigt at tage Ordet angaaende nærværende Sag, naar jeg ikke var bleven stærkt opfordret dertil ved de Ytringer, der kom fra det ærede Medlem, som nu havde Ordet. Det ærede Medlem gjorde nemlig en saa forbausende Anvendelse af en Indstuds Bemærkning, der kom fra mig, at jeg i den Henseende maa forvare mig. Det ærede Medlem yttrede i sit Foredrag, at en Mand tilbød os at opføre en Kirke for egen Regning og at bygge den fuldt færdig. Jeg indskjød her den Bemærkning: „Ja, for Betaling!“ Det ærede Medlem maa dog, hvad end hans Opfattelse er, vide, at vor Opfattelse er den, at denne Handel, efter de Overslag over Priserne, vi have kunnet gjøre, vil paadrage Statskassen et Tab af 500,000 Kr., som altsaa, udgaaet af Statskassens Sie, maa betragtes som Bederlag for Kjøberens, ligegyldig hvilken Anvendelse han vil gjøre af Bederlaget. Anvendelsen er for vort Vedkommende ligegyldig, og der er altsaa fra Statens Side ydet i den Henseende, hvad jeg betegner som Betaling. Det ærede Medlem havde ikke den fjerneste Anledning til lige over for mig at komme med den Bemærkning, som han fremsatte, at jeg skulde anse det for redikult fra den Mand's Side, som har paataget sig det Arbejde at fuldføre Bygningen. Det vedkommer ikke mig, det vedkommer ikke det ærede Medlem, det vedkommer ikke denne Forsamling overhoved at bedømme Motiverne til denne Mand's Handling eller Karakteren deraf; derpaa har jeg ikke paa nogen Maade indladt mig, og det ærede Medlem er ganske uberettiget til at in-finuere det.

Nimestad: Jeg vil blot sige lige over for det ærede Medlem, at det ikke var den Indstuds Bemærkning, han kom med: „Ja for Betaling“, der foranledigede mig til at fremsætte den Bemærkning, jeg gjorde, men det var, fordi